

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плъвенски Гласъ“ ще излиза всѣка Педѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Паря за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плъвенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бѣждѣ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 2 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

Le publicité pour l'Allemagne, l'Autriche Hongrie et la Suisse est reserv e exclusivement   M. M. Haasenstein & Vogler, Société anonyme   Berlin Prix par ligne 40 Pfennig valeur allemande

Важно за млъвари.

Първа парна Валцова мѣлница „Рискъ“
на
Константинъ Ячовъ & С-іе
гр. Плъвенъ.

Турена въ дѣйствиe за млъвари на 19-ий
Ноемврий 1897 год. 1—2

Плъвен. Окр. V-класно училище ПОКАНА

Комиссията по уреждане *литературно-музикалната вечеринка* за въ полза на бѣднитѣ ученици при Плъвен. Окр. V-класно училище и учебната библиотека, моли всички Г-жи и Г-ци въ града, до които е испратила покани за подаряване на нѣкой нѣща за лотарията, да бѣждѣ тѣй добри и побързатъ съ внасянето на подаритѣ въ дирекцията на V-класното училище.

Отъ Комиссията.

ТЕЛЕГРАММИ

Прага. 23-ий Ноемврий. Въ послѣдната нощ станалъ демонстрация въ: Младий Болеслови. Ичинъ. Ябланица, Кутна гора и Венишовъ. Страхуватъ се отъ послѣдователни вълнения. Повикана е войска.

Цариградъ. с. д. Ето резюмето на вторий протоколъ подписанъ вчера. Първия се отнася къмъ чл. 3 отъ предварителния договоръ. 1). Да се опредѣлятъ границитѣ на митническото освобождение. 2). Да се опредѣлятъ длъжноститѣ на еленскитѣ консули по гражданскитѣ и търговскитѣ работи; 3). Сжко и условията които трѣбва да се пазятъ при обискуването на домоветѣ; 4). Да се припознае компетентността на отоманската касация; 5). Да се припознаятъ турскитѣ сѣдилища за компетентни въ случай на фалитъ на еленскитѣ подданици. Да се усигори исклучението на сѣдилищитѣ присѣди въ смѣсенитѣ процеси отъ отоманскитѣ власти. Тѣзи сж условията на отоманското правителство. Втория протоколъ оферира въпроса по търговията и навигацията.

Висна. с. д. Шефа на Австро-унгарската флота адмиралъ Баронъ де Шернекъ се помина отъ апоплексия.

Парижъ 26/XI в. Ехо de Paris казва, че понеже докладчика на военния съвѣтъ билъ принуденъ изъ ново да започне анкетата, то тя надали ще бѣде довършена преди 15 дена.

Висна с. д. По случай смъртта на шева на морината императора полунощна една горѣща съболезнователна депеша отъ императоръ Вилхемъ комуто той отговори по същий начинъ.

Прага 6. Училищата се отвориха. Градътъ взе нормалния си изгледъ.

Берлинъ с. д. Раихстага разисква проекта за морината. Имперския канцлеръ каза, че правителството счело за неизбежно да се усили флотата не мисли да съперничествува съ великитѣ морски сили, Държавния секретаръ Г-нъ Тирилицъ каза, че съ предложенята флотата ще може да се защити отъ всѣко едно нападение.

Римъ с. д. „Агенцията Стефани“ съобщава, че вслѣдствие глазуването на камарата въ петгькъ м-ръ президента предложилъ тѣзи сутринъ оставката на кабинета. Краля си запазва рѣшението. Вѣстникъ „Италия“ казва, че краля предложилъ на г. Сулини да състави новия кабинетъ, нъ че този послѣдния поискалъ време за да си помисли.

Нюйркъ с. д. Словото на председателя на съединетѣ щати говори за приятелскитѣ отношения съ всичкитѣ сили и казва послучая на кубинския въпросъ че съединетѣ щати не искатъ да се възползватъ отъ нещастieto на Испания, нъ желаятъ да се даде некоя автономия на кубанцитѣ.

гр. Плъвенъ, 28 Ноемврий 1897 г.

Както казахме и въ минхлий брой на вѣстника въ икономическо и промишлено отношение нашия окръгъ стои низко. Длъжностъ прочее е на нашата интелигенция, която стои близо до народната маса и познава нуждитѣ на населението да се занимае съ тѣхъ и обмисли начини-

тъ, по които би могло съ време да се спомогне на това бѣдствие. Всички съзнаваме нуждата отъ усъвършенствование на нашата промишленостъ, всички виждаме лошето и не рационално разработване на тия главно продукти, които съставляватъ нашия износъ и служатъ за обогатяването на производителитѣ и търговцитѣ съ тѣхъ, но малцина сж и тѣзи, които на дѣло да сж показали, че милѣйтъ за доброто на другитѣ. Всички казваме, че това и това е лоше, но какъ може да се подобри, какви мѣрки трѣбва да се взематъ и кой трѣбва да ги вземе, за да принесѣтъ тѣ (мѣрцитѣ) нуждитѣ плодове, на това никой не указва. А всичко това иди по най осѣзателенъ начинъ да докаже, че нашата интелигенция е само на думи, но не и на дѣла.

Дѣятелността на тази интелигенция е устрѣмена въ друго направление, въ врѣда на общественитѣ интереси и правственностъ. По голѣмата частъ отъ неж служи, като ордие за отпаданieto и регреса на всичко у насъ съ своето поведение, постъпки и дѣйствия.

У насъ (у Плъвенъ) личнитѣ расправи и дертове сж лостоветѣ, които движатъ всичко. Да, личнитѣ интереси, личното „азъ“, личнитѣ амбиции и инатѣтъ сж, които убиватъ въ зародиша всѣка хубава идея. Това е неоспорима истина, защото нашата интелигенция, която се е вдала исклучително въ партизанство, и служи на никакви идеи; дѣятелността ѝ не се основава на никакви принципи, които да ѝ служатъ като основа на дѣятелността въ различнитѣ направления; тѣ не се въодушевляватъ отъ общото добро, а напротивъ тѣхъ ги ръководятъ низки цѣли, алчни и коварни побуждения: тѣ си служатъ съ всички нечестни срѣдства, тѣ не се спиратъ прѣдъ нищо, за да убиятъ своитѣ политически противници, за да могатъ отъ своя страна да си разиграватъ коня безнаказано. А това достоѣно ли е? Къмъ добро ли води тази омраза? Ами заканванията, които се отправятъ по адресъ на тогова и на оногова? Какво да кажемъ за тѣхъ? Това всичко вземено въ купъ не съставлява ли развратъ отъ най низка проба? Не показва ли, че тѣзи, които пишѣтъ въ „Бдителъ“ и тѣзи, които се числятъ въ редоветѣ на партията, която този печатенъ органъ прѣдставлява, сж отишли толкови далечъ въ своята злоба къмъ извѣстни тѣмъ неприятели личности, щото справедливо би имъ сз отнело правото да се именуватъ интелигенти, за каквито тѣ претендиратъ. Това казваме не безъ основания. Всѣки интелигентинъ мжжъ се интересува отъ всичко, той е готовъ всѣкога да прострѣ ръка, да подпомогне всички онѣзи, които сж взели благородната инициатива да направятъ нѣщо, съ което бихъ облагодетелствували извѣстни лица, или общество, у него не липсва добрата воля да подпомага всѣкого, той е добродушенъ и великодушенъ—готовъ да подаде братска ръка и най върлия си противникъ; общественитѣ въпроси го интересуватъ и той дѣйствува безъ да има прѣдъ видъ личнитѣ си интереси, и да иска да има палмата на първенството. Той е скромненъ въ въ всичко отъ тѣзи, които считатъ себе си за ръководители на общест. мнѣние, които вмѣсто да въспитаватъ, деморализиратъ съ вѣстника си „Бдителъ“? Не! У тѣхъ нѣма челолюбие, тѣ сж готови съ всички низки и непростени срѣдства да си послужатъ противъ всѣки умразенъ тѣмъ членъ на обществото, който има взглядове на политиката притавни на тѣхнитѣ; тѣ не се спиратъ

прѣдъ нищо за да изложатъ и семейната частъ на такива членове на поругание, като смѣтатъ че принасятъ услуга на обществото съ подобни некачествени и низки памфлети, пълни съ невѣрности. Вмѣсто да въспитаватъ обществото, тѣ го деморализиратъ. Такава борба е нечестна и неспрорчителна. Всички, върваме, съзнаватъ справедливостта на нашитѣ думи, но да ли тѣ ще могатъ да ги поправятъ, да ли ще бѣждѣ въ положение да имъ внушатъ, че тѣ сж длъжни да се борятъ на законна почва, да не смѣватъ партизанството съ личноститѣ, и да не считатъ за голѣмъ подвигъ и за доблестъ, че сж можале да испсуватъ тогова или оногова хамалеки, или, че сж постигнали да убиятъ нравствено този или онзи свой противникъ, това не знаеме. Врѣмето ще покаже. Нашето мнѣние е: догдѣто е още врѣме да се тури край на всичко това, защото всички ставаме за гаврило и приемѣхъ отъ страна на всички български граждани. Полето за дѣятелността е широка. Който иска да подпомага обществото, и да работи за неговото повдигане, нека се залови за работа енергически и отъ всичкитѣ ще срѣщне поддръжка. Да се критикуватъ тѣзи или онѣзи распорѣждания на властта или общинитѣ, когато се вида, че тѣ сж въ врѣда на населението, разбираме, но да се утива прѣко на личностъ и да се разглеждатъ тѣхнитѣ качества, не разбираме. Никой не е противъ борбата, но борба, която почива на законна основа. Борбата е животъ и въ всички конституционни страни има борби и много по горѣщи и ожесточени отъ нашитѣ, но тамъ никой никога не се докосва до личности и до семейната честъ на когото и да било. Тамъ се води борба разумна и честна, а не като у насъ шарлатанска, като си служимъ съ нечестни срѣдства да врѣдимъ на противницитѣ си. Да заслоримъ по адресъ на тогова или оногова и да казваме, че политиката го изисква така, това е повече отъ шарлатанство, защото рано или късно истината излиза на лице.

Тѣй както вървятъ работитѣ на града отъ нѣколко години насамъ, ако и за въ бѣдѣще се продължатъ, ще иматъ за резултатъ такова ожесточение и умраза единъ къмъ другъ, които много пкти ще се свършватъ трагически и ще бѣждѣтъ въ ущърбъ на градскитѣ интереси, защото никой никога не ще има смѣлостта да прѣдприеме нѣщо, защото, ако инициативата произлиза отъ едната страна, другата ще бѣде всѣкога противъ и ще ѝ осжда, макаръ тя и да бѣде отъ най-голѣма полза за града и гражданитѣ.

Това е твърдѣ естествено. Тѣзи, които ненавидятъ извѣстни лица, защото тукъ борбата е за личности, ще бѣждѣтъ и противъ всичко онава, което прѣдприематъ и съ най-голѣмо усърдие ще распространяватъ най невѣрни свѣдения по това дѣло съ цѣлъ да скомпрометиратъ инициаторитѣ, защото, като ненавидятъ личноститѣ, ще ненавидятъ и дѣлото, което се прѣдприема отъ първитѣ, макаръ то да бѣде и отъ най-голѣма важностъ. Ако борбата почиваше на други основи, да не е насочена спрямо тѣзи или онѣзи личности, а да се води борба за идеи и за реализирането на извѣстни принципи, тогава въпроса ще бѣде поставенъ съвсѣмъ иначе. Ето защо ний съвѣтваме, ако не помирение, което при много-кратнитѣ нанесени обиди е невъможно, то поне една борба, по легална, борба за идеи и принципи, а не за личности и лични дертове.

Само по такъвъ начинъ ще можемъ да бѣдемъ полезни за града и окръга си, защото ще

можемъ по тръзвено да гледаме на всичко и съ по присърдце да работимъ за общето добро

Въ настоящий брой помѣстваме едно извѣстие отъ Учителското Дружество за подпомагане бѣднитѣ ученици при Плѣвенското V-кл. училище, съ което се молжтъ Г-жи и Г-ци Плѣвенскитѣ гражданки да се притекжтъ съ подаржцитѣ си за лотарията, която ще се разиграе на вечеринката, която ще се даде въ читалищний салонъ.

Самата цѣль на дружеството — подпомагане бѣднитѣ ученици — е колкото благородна, толкова и възвишена. Кой не знае, че въ града има дѣца, ученици, които горжтъ отъ желание да продължаватъ образованието си и само недостатъка въ срѣдства за прѣхрана и снабдяване съ учебници и пособия убавя всеко тѣхно желание и охота за образование. Много ученици напушчатъ училището прѣждеврѣменно по горнитѣ причини, а още да се заловжтъ на занаятъ, за да подпомогнатъ родителитѣ си. Обаче грижитѣ, които учителскитѣ съвѣтъ при казаното училище отъ двѣ години насамъ полага е една прѣкрасна инициатива, е едно възвишено дѣло, отъ голѣма полза за бѣднитѣ ученици. Кой не знае, че миналата година около 70—80 ученика се снабдиха кой отъ каквото се нуждаеше: кой съ дрѣха, кой съ обуша и пр. и то нѣколко дена прѣдъ Рождество? Кой ще отрече слѣдъ това, че тѣзи грижи на Г-да учителитѣ не сж оцѣнени, както трѣбва отъ ученицитѣ? Много ученици, които щѣха, може би, тази година да напустиха училището, сж пакъ ученици, защото сж били увѣрени, че пакъ ще бжджтъ подпомогнати било въ пособия, било въ облекло, И тѣ не сж се излѣгали въ надѣждитѣ си. Понеже цѣльта, която гони учителското дружество за подпомагане бѣднитѣ ученици, е благотворителна и свята, ний отъ своя страна подканяме Г-житѣ и Г-цитѣ Плѣвенки да се притекжтъ съ своитѣ подаржци за лотарията, която ще се разиграе на литературно-музикалната вечеринка, която ще се даде за сжщата цѣль, като бжджтъ увѣрени, че съ това ще улеснжтъ учителското дружество въ неговитѣ старания и грижи за постигане благородната цѣль и че съ това правжтъ една добрина на бѣднитѣ ученици, защото прихода на тази вечеринка ще зависи и отъ подаржцитѣ. Ний се обръщаме къмъ Плѣвенскитѣ граждани, които тоже подканяме, да се притекжтъ съ своята лепта и подаръци и нека не се скѣпжтъ въ тѣхъ, когато имъ се напомни, че цѣльта, за която се искатъ, е благотворителна. Нека поне тукъ — въ това свѣто дѣло, се изоставжтъ всички партизанства на страна, а безъ разлика на партия еднакво се оцѣни труджтъ, грижитѣ и старанията на учителитѣ.

Хроника.

Въ брой 268 на издаваемия се въ София в. Отзивъ, четемъ слѣдующето антрефиле:

— **Хилендарский мѣнастиръ.** Отъ Солунъ сж подадени на 13 Ноемврий двѣ телеграмми до сръбскитѣ вѣстници съ слѣдующето съдържание.

„Жичкий владика Савва пристигнж въ Хилендарский мѣнастиръ въ денътъ задушницата на Свѣти Савва. Като съобщилъ на братството, че то трѣбва да живѣе и работи така, както свѣтій Савва е нарѣдилъ въ своя завѣщателенъ правилникъ, *калугеритѣ*, за голѣмо очудване и изненадване на сръбскій владика, *заявилж, че Хилендаръ е български мѣнастиръ и че сръбитѣ нѣматъ никакво право.* Жичкий владика веднага извѣстилъ за това въ Бѣлградъ на митрополита Михаила и го молилъ за понататѣшни наставления.“

Втората телеграмма гласи:

„Жичкий Владика прочете на братството писма отъ цариградскій патриархъ и отъ сръбскій митрополитъ, въ които се прѣпоръчва на братството въ Хилендарский мѣнастиръ, да се нагла си общежитието спорѣдъ правилника на свѣти Савва и по старий обичай да се спомѣнва въ литургията на рѣдъ съ името на Султана и името на сръбскій кралъ. Калугеритѣ, болшинството на които се състои отъ Българи, заявило, че тѣ не искатъ да признаятъ за нищо тѣзи приказки, и заповѣдаж на владиката да си излѣзне изъ мѣнастира имъ.“

Само прѣди нѣколко броя ние писахме, че въ Хилендаръ всичкитѣ калугери сж Българи, а има само трима сърби, на които братството е повѣрило мѣнастирскитѣ свинѣе да ги пасжтъ; тогава тия наши думи се виждаж на Сърбитѣ ед-

на проста приказница. Ето, сега като имъ испѣдиха владиката. Сърбитѣ сж се увѣрили, че тѣ диратъ сѣнката на „свѣти Савва“ въ Хилендаръ и сж намѣрили хубава сопа тамъ.

Така ще бждатъ испхдени и отъ цѣла Македония.

Въ Стара Загора се е основало дружество Св. Иоанъ Милостивий, което има за цѣль, да отпразднува тържественно паметъта на падналитѣ герои прѣзъ 1868 год. на Бозлуджа и въздигане паметникъ, за назидание грядущето поколение. Ний вѣрваме, че всички ония, които сж чели историята на нашето възраждане духовно и политическо, сж се възхищавали отъ самоотверженито и самопожертвуванието на Хаджи Димитра, Караджата и другаритѣ имъ, отъ които поголѣмата частъ оставиха коститѣ си на Бозлуджа, гдѣто се мисли и да се въздигне паметника, не ще откажатъ да се прѣтекжтъ на помощъ за тази толкова благородна и назидателна цѣль, съ своята лепта.

Негово Високо Прѣосвѣщенство Старо-Загорскій Митрополитъ Г-нъ Методий е прѣдседателя на това толкова многочеловѣколюбиво дружество. Като познаваме енергията на почтенния прѣдседатель, както и готовността на нашитѣ работници, ний се надѣваме, че въ едно кжсо врѣме ще може да се постигне гонимата цѣль.

Отъ наша страна ний поканяме всеки родолюбецъ за да се притече на помощъ съ своята лепта.

Любезнитѣ приятели на тайфата около „Бдители“, благодаржтъ Флорето за приятелскитѣ услуги, които иска да имъ укаже въ врѣме ползуванието съ дадения имъ отпущкъ. Колкото за Кост...олу и Па.....ня. Флорето може да аташира единя при особата на г-на Садински, който отъ млади години обичалъ да бжде *партеле* и е прѣдпочиталъ по дълги маркучи, а втория да му бжде домашенъ приятель и сътрудникъ, Г-жа Садинска же придружава приятелитѣ до Великото, гдѣто възнамѣряватъ да се срѣщнатъ съ оная г-жа, която прѣди двѣ години бѣше устроила шикникъ за плѣвенската младежъ въ върбака край Вита. Освенъ това има ли и да констатиратъ да ли момченцето прилича повече на **чичата**, отъ колкото на бащата. Отъ Великото прятелитѣ ще се отбиятъ въ селото на Коля Вързака, за да се срѣщнатъ съ хаджийтѣ, които се обѣщали да имъ поразкажатъ нѣщо отъ млади години за Зойчето абаджи Генчовица и милата ѣ сестрица. Каквито свѣдения се добиятъ отъ това пжтешествие, тѣ се обѣщаватъ да ги съобщатъ на тайфата, а особено на Садински, ако този послѣдний не си налѣгне парцалитѣ и непрестане за въ бжджще да пълни колонитѣ на в. „Бдители“ съ парнографитѣ си антрефилета.

* * * Отъ положително мѣсто се научаваме, че капитанъ А. Бендеревъ е назначенъ за русски воененъ аташе при русскій посланикъ въ Техеранъ. Бендеревъ по всека вѣроятностъ нѣма да се върне въ България, за това патриотитѣ около „Свобода“, опашката му „Бдители“ и тѣмъ подобнитѣ можжтъ да спжтъ спокойно, прѣдъ видъ, че руската империя съзнава способността на „прѣдателя“ Бендеревъ, а пѣкъ нашитѣ патриоти не искатъ и да **чужжтъ** за него.

* * * Въ г. Ловечъ на 26 Октомври се е основало гимнастическо дружество „Юнакъ“. Като сърадваме инициаторитѣ, желаемъ тѣхния примѣръ да бжде подражанъ и въ другитѣ градове, кждѣто такива дружества още не се основани.

* * * Флорето, главатаря на тайфата около „Бдители“, се оплаква въ фараши си, че отъ като е почналъ да го издава министръ — прѣдседателя Г-нъ Д-ръ Стоиловъ отказвалъ билъ да го приема по съображения, споредъ нашъ Флоре, че вѣстника му билъ опозиционенъ и не щѣлъ билъ да плете вѣнци г-ну Стоилову по неговата вѣтрѣшна и въикашна политика.

Съображенията, по които г-нъ Стоиловъ отказва да получава органжтъ на нашитѣ тукъ шепна свирчовисти, ний незнаемъ, но ако сждимъ по отзивитѣ на Плѣвенци, то ще да дойдѣмъ до заключение, че всекой свѣстенъ чловѣкъ се гнуси да чете единъ вѣстникъ, който се пълни съ лажни и инсинуации по адреса на хора, които презиратъ героитѣ — в'родѣ садински и мъртвишки. Освенъ тава, газетата на Флоре се напѣва да изопачава истината и по всички тѣкущи въпроси по въикашната и вѣтрѣшна политика на държавата, като се надпрѣварва съ баба „Сво-

бода“ въ всеко отношение. На Флорето му е много приятно да плете вѣнци на онѣзи, които прѣзъ минжлитѣ врѣмена испотрепахж неговитѣ съграждани, и той прокарва идеята, че ще му бжде много приятно да го предвождатъ къмъ побѣди отъ този родъ. Рече флорето само за да го чуятъ всички, че той е най способното животно за да ближе онова, което едно време е плюлъ, Кой му е кривъ, хората се гнусжтъ отъ същества, които днесъ вършатъ едно, а утрѣ друго. Ето защо се гнусжтъ всички и отъ вѣстничето му. Една утѣха остава само на самоотвержения редакторъ на „Бдители“ че той е станалъ отзивъ за прокарване на нѣкакви си клубски рѣшения по самоотвержени отъ сами него. Пусти свѣтъ, какво ще му правишъ, такъвъ си е той. Но поговорката казва, че не ѣ тѣжко, ако би те ритналъ нѣкой „*аридателъ на отечеството*, на примѣръ, но да те ритне една сопотнянска джука, то май си нѣма мѣстото. Въ всекъ случай Флорето не трѣбва да се сърди г-ну Стоилову, че нежелаетъ да получава органа на нѣколкото тѣмни герои.

Въ редакцията се получи една дописка за дѣйствиата на двѣ лица, които сж се ангажирали прѣдъ нѣкой и други лица отъ с. К. . . . да да ги снабджтъ съ актове за имотитѣ имъ, за която цѣль сж земали извѣстна частъ прѣдплата. Цѣлата събрана сума била около 1200 лева, обаче отъ работата нищо и днесъ не е извършено. Не даваме имената на лицата за сега, защото се надѣваме съ това да се подканятъ и приготвжтъ пужднитѣ книжа на селянитѣ, на които сж зели и пари за работа.

Въ редакцията се получи книгата: „Гимнастика“ за първоначалнитѣ училища отъ К. Х. Лидекъ прѣвелъ отъ Хърватски Ил. Гудевъ, учитель при Сливенската Държавна мъжка гимназия. Ржководството е доста пълно, и ясно изложено, рисункитѣ сж добри.

Ний прѣпоръчваме това ржководство, което ще бжде отъ голѣма полза за ученицитѣ, толкосъ повече, че на гимнастиката до днесъ се е глѣдало прѣзъ прѣсти.

* * * Съласно зетото рѣшение отъ кредитритѣ по массата на несъстоятелнитѣ: Маждраковъ, Василевъ и Тончевъ, Плѣвенския окр. сждъ, е призналъ конкордата и е обявилъ свободни фалиралитѣ. До колкото свѣдѣнията по това ни се простиратъ, несъстоятелнитѣ се задѣлжаватъ да плащатъ въ брой по 30 % или же 40 % въ почакъ три години съ солидни гаранции.

* * * Луковитския изборъ за окр. свѣтници, който толкова много шумъ бѣше произвелъ, по който ходиха и въ София, все възможени съдрани чували да лжжатъ, че биле *втрни*, е утвърденъ. Нино Петковъ и Д. Дучовски, оставатъ за въ бжджще за свѣтници. Садовския участокъ е каспиранъ и на 19 Декемврий т. г. ще станатъ нови избори. Ние вѣрваме, че нашитѣ противници ще се погрижатъ о време да осигоржтъ кандидатитѣ, за които и днесъ бълнуватъ.

* * * На 16 т. м. стана изборъ на настоятелството отъ Плѣв. гражданско дружество „Дружба“ за настоятелство се избраха прѣдседатель Г. Ив. Желѣзковъ, подпрѣдседатель П. Шоповъ, касиеръ А. Д. Стояновъ, секретаръ-инженеръ Смоляновъ, а за членове: Д-ръ Гергиевъ, Хр. Ат. Костовъ и А. Жупуновъ. Състава на настоятелството повече отъ сполучливъ. Ние се надѣваме, че новото настоятелство ще може да постави за въ бжджще дружеството на подобающата му висота и нече даде поводъ да се глѣда на него, както е било до днесъ.

* * * Завчера — петакъ заминаха по служебни работи въ София прѣдседателя на Плѣвенския окр. свѣтъ Г. Ив. Доковъ и Г. Д. Н. Бояджиевъ прѣдседатель на посттоянната коммисия.

* * * „Бдители“ печати въ една своя притурка една статия по финансовото положение на градската ни община, толкова невѣрно, колкото не може да се прѣдстави. Понеже тѣзи свѣдѣния, които се даватъ сж повече клѣветнически, слушаеме, че общ. управление е зело рѣшение да даде Бдители въ сждъ. Ще видиме, съ какво ще доказва редактора му всичкитѣ обвинения или се надѣва, че ще го спаси Стамболовъ.

* * * Въ редакцията ни се получаватъ доста оплаквания, както отъ града, така и отъ селата на окръга, че нѣкой учители употрѣблявали, като възпитателна мѣрка — прѣчката и груби думи, които сж достойствие на личнитѣ дѣца. Ний оставяме тѣзи оплаквания, като обръщаме вниманието на Г-на Инспектора върху факта, защото негова длжностъ е да слѣди. Ний не разбираме цѣльта,

която се гони съ държение учениците цѣль денъ прави и да не имъ се позволява да си ходятъ да ѣдѣтъ нищо, както и да се нагрубаватъ отъ учителитѣ. Това се забранява, и отъ инструкциитѣ за управлението на основнитѣ училища. Надѣваме се, че думитѣ ни ще бѣдѣтъ взети въ внимание и не ще бѣдемъ заставени да дадемъ гласностъ на оплакванията.

Мечешка услуга.

И наистина тайфата около „Бдитель“, не прави друго освѣнъ една *мечешка услуга*, съ въпроса, които ние много пхтя сме третирани въ нашия вѣстникъ, още тогасъ, когато „Бдитель“ не е сънувалъ за появяването си. Една погрѣшка допустната ненамѣрно въ вѣстника ни, която се декларира въ 41 брой, е дала оржжие на нашитѣ фалирани патриоти да експлоатиратъ и да поискатъ да си сдобиятъ сила, която много отдавна сж изгубили прѣдъ нашето офицерство. При турката, която прибързаха да издадѣтъ за зето нѣкакво рѣшение отъ Г-да офицеритѣ, срѣщу Г. г. Великовъ и Доковъ, коментаритѣ, които се съпровождатъ съ това рѣшение, което не знаеме въ сжщностъ да ли е такова, както се публикува, защото не можеме да вѣрваме да е дадено за публикуване въ единъ гнусенъ вѣстникъ, нето може да предполагаме, че нашитѣ Г-да офицери, ще искатъ да се бъркатъ изъ колонитѣ на който и да било вѣстникъ, иди до убеждението, че редакторитѣ около „Бдитель“, не правятъ друго освѣнъ една мечешка услуга. Да ли сж храбри или труси, нашитѣ офицери, не е нето на нашия вѣстникъ, нето на „Бдителя“ да прѣцѣнява достойнствата, защото и ние като българи, сме увѣрени, че въ случай на нужда при защита на отечеството отъ неприятель, ще да си покажатъ онова достойнство, което го има, и което ще трѣбва да се покаже. Тѣзи достойнства за самоотвѣрженностъ, никога не могатъ и не трѣбва да се показватъ въ едно мирно и нормално врѣме, защото противното ни докарва до убѣждението, че у насъ трѣбва да сжществува анархия. Можеме ли обаче да помислиме, че у насъ сжществува анархия, когато отечеството отъ никадѣ не се застрашава, когато безъ страхъ, безъ шумъ всичко си върви по пхтя на прогреса и цивилизацията.

Н. Царско Височество, който управлява страната нѣколко години на редъ, при едно министерство, което ще бѣде записано въ историята само съ кръвъ и убийство, бѣше ограденъ отъ такива съвѣтници, които не му даваха възможностъ да се доближи до народа, да чуе неговитѣ желаня, можа да почувствува положението си, че така, както води страната Стамболовъ, ще дойде до крайностъ, и горѣщото му желание за благоденствие на страната, което му е станала ново отечество, върви на пропость.

Едно само исхвърляние изъ кабинета—Стамболова, всичко трѣгна въ нормаленъ пхтъ. Найгорѣщото желание на цѣлия народъ припознаването отъ цѣла Европа за законенъ господаръ на страната се сдоби и то не съ репресалии, а мирно и тихо отъ едно правителство, което може да се ръководи само отъ личностъ, като Д-ръ Стояловъ, долновидността на когото никой не може да отрече. Слѣдъ всичко това, когато ние се намѣрваме при едно нормално врѣме, когато сме разрѣшили редъ въпроси отъ капитална важностъ за отечеството ни, не е ли врѣме да се разрѣши и въпроса за нѣколкома български офицери, които слѣдствие гоненията на неблагоприятното, сж далечъ отъ отечеството си; не е ли врѣме, щото и тѣзи синове, които и да сж прѣгрешили да се опростѣтъ, да се върнатъ въ отечеството си, да принесѣтъ и тѣ онази полза, която всеки българинъ е длъженъ да приеме? Стоянитѣ на чело на управлението, не могатъ да не знайтъ и да не цѣнятъ всичкитѣ добри или лоши послѣдствия, които биха се случили отъ приемането имъ въ армията, тѣ се изучили всичкитѣ добри и лоши страни на въпроса; та не ще се оплачатъ отъ риданията било на „Свобода“, било на „Народни Права“, а най малко отъ оная опашчица, която сж е нагърбила ужъ да защищава нашето офицерство отъ *злото*, което го отчаквало при идването на емигрантитѣ въ отечеството ни. Ако и изъ провинцията и да не сме повѣрени въ всичкитѣ тънки нишки на политиката, ние знаеме, че нашата войска, нашето офицерство, разбира положението си толкова добрѣ, щото никакви написани статийки отъ разнитѣ сѣчи дареци едно врѣме, които чакаха съ

отворени обятия, кога ще дойдатъ емигрантитѣ не ще имъ повлияйтъ; защото тѣ най добрѣ съзнаватъ своята сила и своето положение въ армията. И да бѣше се допустнало за минута при постѣпване емигрантитѣ въ нашата войска, че ще бѣдѣтъ врѣдители, ние не можеме да допустиме и мисль въ това, защото тѣ се толкова малко, щото ще да останатъ, като капка въ море. И какво лоше може да направи днесъ ако би дошелъ напр. въ нашия полкъ единъ емигрантенъ офицеръ? Ще прави бунтъ ли, ще сваля княза ли? Това е такава илюзия смѣшна, щото и не струва да се спомѣнува. Горѣщото желание за припознаване княза, сжщото подобрене съ освободителката ни дожда да ни накара да не мислиме за нищо друго освѣнъ за едно мирно и тихо развитие страната ни.

Врѣмената на бунтоветѣ минаха безвъзвратно, и тѣ не могатъ да се повърнатъ, защото най малкия опитъ за подобно дѣйствие отъ нѣкого ще бѣде прирѣнъ отъ цѣлия народъ. Насъ ни стигатъ толкова размирни години и всекъ трѣбва съ отврѣщение да гледа на тѣхъ. Насъ, на пресата не е предназначението да подклаждаме огня, не е цѣльта да плашиме легковѣрнитѣ съ глупави статийки, не е длъжностъ, да застрашаваме княза, че може да го послѣдвало участта на Александра, а при тѣзи нормални врѣмена да се грижиме да указваме на нуждитѣ, които чувствуватъ отъ народа, лошитѣ страни, не добритѣ закони, които се изработватъ, тѣжкитѣ и непоносими данѣци, които може да се намалатъ на страната както и да откриваме золумлудитѣ на държавнитѣ и общински службаша, които злоупотрѣбляватъ съ положението. У насъ на противъ, вѣстници, като Свобода, Народни Права и др. които гледатъ на палата, кога ще се викатъ на бой, сж обявили цѣла война. Тѣ струватъ всичкото зло на Господаря, не за друго, а само за това, че тѣ не сж на власть, а въпроса за емигрантитѣ е само единъ голъ мотивъ. Намѣсто да се възмушаватъ отъ нападкитѣ, които нѣкои крайни пушатъ по адресъ на княза, защото най послѣ се длъжни за това, още повече, когато казватъ, че сж го докарали, тѣ считатъ, че принасятъ полза, кога инсинуиратъ. Ние се възмушаваме отъ джното на душата отъ такива гнусотий, и ако има да се въстане, не, че ще се върнатъ емигрантитѣ, които ще служатъ, тѣй както служатъ и другитѣ, а срѣщу онѣзи *свободисти*, които се стрѣмѣтъ къмъ анархия, къмъ развратъ. Та и нашето тукъ опашче, иска да си покаже мурфета и то мисли, че ще намѣри отзивъ мѣжду мѣстното офицерство и то мисли да води политика отъ единъ въпросъ, отъ едно рѣшение, което може да има значение само на военнитѣ, каквото рѣшение ако е имало, мислиме да е уравнено съ дадената декларация въ 41 брой. Бдителчето не прави друго нищо освѣнъ една *мечешка услуга* за себе си. Офицеритѣ отъ тукъ помнятъ кой бѣха главната причина на антагонизма воденъ между Ботушарова и Македоски, даже не мислиме днесъ да откриваме мржнитѣ кроеже, които по него врѣме задкулиснитѣ редактори на „Бдитель“, прѣкарваха и бѣха сполучили щото офицерството да съставлява едно отдѣлно общество, като че то не излиза изъ нашата страна, и като че то не е родено отъ сжщата майка България, както и граждания. Урока на миналото е урокъ и за бѣдѣщото, онова което бдителитѣ гонѣтъ не вѣрваме да го застигнатъ, защото врѣмената ги отнесоха безвъзвратно, заедно съ тѣхъ и гнуснитѣ инсинуаций въ всеко отношение.

Списъкъ

за

Рѣшенията на Плъвенскій Окр. Сжвѣтъ отъ I-а му рѣдовна Септемврийска сессия прѣвъ 1897 г. (Продължение отъ 41 брой)

127) По окръжното прѣдписане на М-то на Търговията и Земледѣлието отъ 11/9 т. г. № 2687, съ което прѣпоръча нѣколко частни практически школи по кроячеството въ София, Пловдивъ и Плъвенъ. — Да се има ирѣдъ видъ.

128) По отпущането 120 лева помощ на ученицката при Габровската V кл. Кл. Дѣвическо училище Райна Костова (отложено отъ IX-то засѣдание на сжвѣта да прѣдстави училищно свидетѣлство). — Отпустихо 120 лева.

129) По Прошението на Русанъ Б. Маневъ отъ с. Каменець, Плъвенска околия, ученикъ при Самоковското Духовно училище, моли сжвѣта да му отпустне помощ да свърши послѣдний курсъ на това училище. — Безъ послѣдствие.

130) Опрѣдѣляване дневний редъ. —

131) Провѣряване и приемане годишний отчетъ на бившата окр. пост. комиссия по прихода и расхода за фин. 1896 година. —

132) По вземане рѣшение за глобяването на Гл. Секретаръ Г. Бѣловъ, и прочитанието протоколъ № 17 отъ 26/9 т. г. — Гл. секретаръ не глобенъ.

133) По прочитане доклада комиссията наговарена да провѣри главний отчетъ, на бившата окр. пост. комиссия за фин. 96 г. — Приетъ.

134) По въпроса за изборния членъ-докладчикъ за постоянний съставъ на комиссията, вмѣсто подаване оставката си Хр. Данаиловъ. — Остава вмкантина длъжността до утвърждаване изб. въ Луковитска околия.

135) По вземане рѣшения отъ окр. сжвѣтъ, да взиска отъ бивший касиеръ на постоянната комиссия, Хр. Караивановъ да прѣдстави, всичко сумми, платежни заповѣди и др. книга, които се намиратъ при него, въ растояние на 24 ч. въ случай, че ни ги прѣдстави да се възбуди срѣщу него углавно прѣселѣдване. — Взето рѣшение.

136) По възбуждане углавно прѣселѣдване противъ бивший кметъ на Агленското с. община Кую Петковъ за гдѣто е издалъ едно свидетѣлство на ж. отъ сжщото село Цв. Куневъ за бѣдностъ, та съ това е можалъ да бѣде степендиантъ на Плъв. окр. пост. комиссия по медицината.

137) По заявлението на Тодоръ Д. Манговъ отъ г. Плъвенъ, съ което моли окр. сжвѣтъ, да му отпустне една помощ, поне за исплащане на лихвитѣ, на една сума отъ 3000 лева, която той мисли да вземе отъ нѣкое дружество, за да открие бояджийска работилница въ гр. Плъвенъ. Безъ послѣдствие.

138) По заявлението на Х. Аайше Садика Ханъмъ Х. Юмеръ Беюва отъ г. Плъвенъ, съ което искатъ да имъ се исплати мѣстото върху, което е построена окр. военна казарма г. Плъвенъ.

139) Опрѣдѣляване дневний редъ.

140) По приемане бюджета-проекта на Плъвенското окръжие за фин. 1898 год. — Рѣшено да се отцѣпи.

141) По отцѣпване с. Дол. Митрополия отъ Гор. Митрополия с. общ. Плъвенска околия, и образуване самостоятелна такава. — Рѣшено да се отцѣпи.

142) По отцѣпването с. Орѣшение отъ Бѣлянската с. община Луковитска околия.

143) По прошенето на Русанъ Б. Маневъ отъ с. Каменець Плъв. околия, ученикъ при Самоковското Духовно училище, моли окр. сжвѣтъ за помощъ. Отпустнато 120 лева.

144) По вземане рѣшение отъ окр. сжвѣтъ, за наемане кантонери, които да трошатъ каманье тази зима, за постилание прѣвъ идущата 1898 г. новопроектираниятѣ окр. шосета.

145) Опрѣдѣляване дневний редъ.

146) Откриване засѣданието, прочитане и приемане протоколъ № 20 отъ 29 Септемврий тази година.

147) По писмото на г-на Плъв. окр. управителъ № 4624 отъ 26/9 т. м., съ което иска да се прѣдвиди една сума въ окр. бюджетъ за борбата противъ филосерата и приготвение единъ разсадникъ около 300—400 декара съ Американска лоза

148) По рапорта на Тороский селско общинский кметъ № 1245, съ което моли окр. сжвѣтъ да отпустне една сума отъ 400 л., за да се подготви единъ овощарски разсадникъ въ това село.

149) По писмото на Самоковското Духовно училище, съ което донася, че Гено П. Ивановъ е приетъ за държавенъ степендиантъ.

150) По молбата на Димитръ Хр. Ризовъ отъ с. Луковитъ, ученикъ въ III курсъ при Ломското педагогическо училище, съ което моли окр. сжвѣтъ да му отпустне една помощ, за да свърше послѣдний курсъ на това училище.

151) По молбата на Александръ Стояновъ отъ г. Плъвенъ, ученикъ отъ IV классъ при мѣстното окр. V кл. училище. моли за помощъ.

152) Доклада отъ членъ-секретаря на пост. комиссия Н. Христовъ за прѣглеждане втори пхтъ отчетитѣ на бивший Махленский с. общинский кметъ Петръ Доковъ, за прѣвъ 1888, 1889 и 1890 години.

152) Закриването на сессията отъ окр. сжвѣтъ. г. Плъвенъ, 30 Септемврий 1897 г.

Прѣдседателъ: Д. Н. Бояджиевъ.

Членъ-Секретаръ: Н. Христовъ.

ИЗЪ ДОПИСКИТЪ НИ

До Господина Редактора на В. „Бдитель“
Оировърженіе.

Въ извънредната притурка на издаваемий се отъ васъ в. „Бдитель“, отъ 15 того, сте напечатали една уводна статія, съ която публично разгласявате, че общин. съвѣтници, като продали половината отъ зданието на Винарското училище за 40,000 лева, при всичко, че Министерството се било съгласило съ тѣхнитѣ прѣдседственици да го купи за 100,000 лева; като продали общ. мѣра „Майтапа“ и всички праздни общински и частни мѣста въ града, за да подпльнятъ дифицита си по т. г. бюджетъ, който възлизалъ 52,000 л. били рѣшили, при приеманіе бюджета за идущата година, дифицита да се увеличи отъ 120,000 до 130,000 лева.

Кой знае отъ гдѣ сте исчерпили тия свѣденія, за да заблуждавате и себе си и граждани-тѣ; но ако Вий, Господине Редакторе, се бѣхте справили съ общин. управление не щѣхте да прибървате да публикувате тия свѣденія за финан. положение на общината, защото сами щѣхте да видите, че това което сте написали за общината е съвсѣмъ невѣрно. Не само Вий, а който и да е отъ Плѣвенскитѣ граждани да дойде въ общината и се справи по писаното въ притурката ви ще види:

1) Че съ протоколъ № 39 т. год. половината отъ общ. здание на Винар. училище е продадено на държавата не за 40,000 лева, както пишете, а за 70,000 лева и 30,000 лева помощъ за направа на V класно училище, та ставатъ всичко 100,000 л. Не е истина това, гдѣто пишете, че Министерството е било съгласно да купи зданието отъ предшествующий съставъ.

2) Че не е истина, че общин. съвѣтъ е рѣшилъ да увеличи дифицита на бюджета за идущата година до 130,000 лева. Дефицита по бюджета за 1898 год. възлиза, както се гласува отъ съвѣта на 75.883 лева, който ще се покрие както слѣдва:

Готови пари, вложени въ землед. каса	55,000 л.
Недобори отъ истекли бюджетни упражн.	17,000 „
Икономий въ расходната часть на бюджета	3,883 „
Всичко: 75,882 л.	

Като се извади отъ суммата 75,883 лева на личността 55,000 лева остава дифицита 20,883 лева; а не 130,000 лева, както пишете.

Пишете, че спорѣдъ свѣденіята, които имате, всички прѣдвидени по т. г. бюджета за расходъ сумми, били израсходвани, слѣдователно нѣмало никаква икономия, а отъ това слѣдвало, че и дефицита нѣма отъ гдѣ да се покрие. Това е съвсѣмъ невѣрно. По тази год. бюджетъ само по 21-й параграфъ нѣма да се израсходватъ 82000 лева, а по 15 параграфи, — 40,573 л. 65 ст. всичко 122,573 лева 65 ст. Отъ гдѣ сте исчерпели тогава свѣденіята си, че всички прѣдвидени по бюджета сумми сж израсходвани, и то прѣди истичаніе на бюджетното упражненіе? какъвъ е този недоимъкъ, който споменувате въ притурката си?

3) Че общината има за продавъ повече отъ 12,000 квад. метра праздни мѣста изъ града, които стоятъ не продадени и сж записани въ общ. инвентаръ за недвижимитѣ имоти. Прѣзъ тази година е продала само двѣ мѣста, въ II и IV кв., около 900 кв. м., тръжната прѣписка, за които мѣста, е образувана още отъ прѣдшествующий съставъ. А за частнитѣ праздни мѣста, на никому отъ гражданитѣ общината не си е позволила до сега да продава частното му мѣсто. Отъ гдѣ тогава сте зели тия свѣденія, че общината била продала всички общински и частни мѣста?

4) Че „Майтапа“ е продаденъ не да се покрива дефицита по бюджета, но да се купи, вмѣсто тая спорна съ Брѣстовчани за правоупотребление отъ наша мѣстность, бранището на Х. Ханъмъ въ Комодара, което ще прѣнесе голѣма полза на общината. Отъ гдѣ сте зели тия свѣденія, че „Майтапа“ се продава за покриваніе дифицита по бюджета?

Отъ всичко до тукъ казано ще видите, Господине Редакторе, че вий сте много пребръзале, като сте си послужили съ невѣрни за общината свѣденія, и сте направили голѣмъ рискъ, като публикуистѣ да се явяватъ прѣдъ съгражданитѣ си съ такава лъжлива статія

Моля публикувайте настоящето въ най-ближкия брой на издаваемий се отъ Васъ Вѣстникъ „Бдитель“ за възстановленіе на истината.

Намѣст. Кметъ: Ив. Спасовъ.
Секретаръ: П. Пенковъ.

ГЕРМАНСКА ПАРИЧНА ЛОТАРИЯ ВЪ ХАМБУРГЪ.

Дозволена, контролирана и гарантирана отъ правителството.

РАСПРѢДѢЛЕНИЕ

на всичкитѣ 59180 парични печалби, които може да се спечелятъ при Германската Парична Лотария въ Хамбургъ.

Най голѣмата печалба въ най-щастливъ случай е:

МАР. 500.000

ИЛИ 625.000 ЛЕВА.

Печалбитѣ сж распрѣдѣлени както слѣдва:

Пачалби	Марки
1 отъ	300.000
1 „	200.000
1 „	100.000
2 по	75.000
1 отъ	70.000
1 „	65.000
1 „	60.000
1 „	55.000
2 по	50.000
1 отъ	40.000
1 „	30.000
2 по	20.000
26 „	10.000
56 „	5.000
106 „	3.000
206 „	2.000
812 „	1.000
1518 „	400
36.952 „	155
19.490 „	300, 200, 134, 104, 100, 73. 45, 21.

Тѣгление на 4/16 Декемврий н. г.

Хамбургската парична лотария съдържа 118.000 оригинални лозове (билети) и 59180 парични печалби, тъй щото шансоветѣ за печалби сж много голѣми, понеже повече отъ половината отъ всичкитѣ лозове трѣба да печели.

Всичкитѣ 59180 парични печалби ще се тѣглятъ въ 7 тиражи (класове), които слѣдватъ скоро единъ подиръ другъ и съставляватъ общата сума

лева 14,500.000

Распрѣдѣленіето на всичкитѣ 59180 печалби се вижда отъ приложеното тукъ расписаніе.

Най-голѣмата печалба при 1-то тѣгление (класъ) е: лева 62.500, която се увеличава вече при 2-й классъ на л. 68.750, при 3-й на л. 75.000, при 4-й на л. 81250, при 5-й на л. 87.500, при 6-й на л. 93.750, а при 7-й классъ, въ най-щастливъ случай, най-голѣмата печалба е: 500.000 марки или лева 625.000.

Издаватъ се само оригинални лозове (цѣли, половина и четвъртини), цѣната на които е официално опрѣдѣлена.

Лицата, които желаятъ да даждъ поръчки, се умоляватъ да испратятъ надлежната стойность въ пощенски международни записи, въ българскитѣ банкноти или въ български пощенски марки, а именно:

лева 7.50 за цѣли оригинални лозове
лева 3.75 за половина оригинални лозове
лева 1.90 за четвъртъ

слѣдъ което ще имъ се испратятъ веднага поръченитѣ оригинални лозове за 1-то тѣгление, направо въ затворенъ пликъ.

Заедно съ оригиналния лозъ (билетъ), всѣкой ще получи същеврѣменно и официалния планъ за 7-тѣхъ тѣгления, а слѣдъ всѣко тѣгление всѣки купувачъ ще получи официалната листа на печалбитѣ, отъ която се вижда ясно резултатата на тѣглението. Исплащаніето на печалбитѣ става слѣдъ тѣглението. Тѣй като имамъ сношения съ всичкитѣ български банки, то спечелившия може да получи отъ паритѣ печалбата въ мѣстожителството си.

За да мож да испращамъ лозоветѣ наврѣме, прѣди тѣглението, моля да ми се испращатъ поръчкитѣ веднага.

Адресъ: N. STEIN
Bankhaus

Hamburg

A. B. C-Strasse, 30, (Deutschland).

ОВЪВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕВНИТЪ ПРИСТАВИ.

№ 9962

Извѣствамъ, че 31 день, слѣдъ двукратното обнародване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ г. Плѣвентъ слѣдующиятъ недвижимъ имотъ въ Къшинското землице:

- 1) Нива 7 декара, мѣстностьта „Глдаденъ Върхъ“ оцѣнена 56 л.
- 2) Нива, 6 декара, мѣстностьта „Каменець“ оцѣнена 48 л.
- 3) Нива, 3½ декара, мѣстностьта „Каменець“ оцѣнена 28 л.
- 4) Лозе, 2 декара, мѣстностьта „Равнището“ оцѣнена 30 л.

Наддаваніето ще се почне отъ първоначалната цѣна. Имотъ е собственъ на Бено Стояновъ отъ с. Къшинъ, не заложенъ никому, продава се за удовлетворение искътъ на Христо Съловъ и Пено Генювъ отъ г. Плѣвентъ отъ 210 лева и разноснитѣ по испълнителенъ листъ № 4168 отъ Плѣв. окол. мир. сѣдия. г. Плѣвентъ 7 Ноемврий 1897 г.

Пом. Сѣд. Приставъ П. Д. Вѣловъ. 2—2

№ 8714

Извѣствамъ, че 31 день отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ г. Плѣвентъ слѣдующий недвижимъ имотъ:

- 1) Една двуетажна къща въ г. Плѣвентъ VIII кварталъ отъ камъкъ, кирпичъ и дървенъ материалъ, дължина 12, ширина 7 и височина 8 метра съ дворъ ½ декаръ оцѣнена за 400 лева.

Горний имотъ принадлежи на Косто Димитровъ отъ Плѣвентъ не е ипотекиранъ продава се по взысканіето на Пено Генювъ отъ г. Плѣвентъ за 145 л. 60 ст. лихвитѣ и разноснитѣ по испълнителния листъ № 2575 на Плѣвенский Окол. Мировой Сѣдиб.

Наддаваніето ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглѣжданіето книжата и наддаваніето може да става всѣки прискъственъ день въ канцеларията. г. Плѣвентъ 20 Ноемврий 1897 год. 1—2

Сѣдебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ.

№ 8255

Извѣствамъ че 31 день отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви—Плѣвентъ

ще се продава въ канцеларията ми въ г. Плѣвентъ слѣдующий недвижимъ имотъ:

1) Лозе въ Плѣвенското землице въ мѣстностьта „Кованлъжкитѣ лоза“ отъ 3 дек. 7 ара оцѣнено за 50 л.

Горний имотъ принадлежи на Христо Ценовъ не е заложенъ продава се по взысканіето на Минахамъ Иероухамъ отъ Плѣвентъ за 140 лева лихвитѣ и разноснитѣ по испълнителния листъ на Плѣвенский градский мировий сѣдия № 2070.

Наддаваніето ще почне отъ първоначалната цѣна на горе Разглѣжданіето контрактата и наддаваніето може да става всѣки прискъственъ день въ канцеларията ми. Гр. Плѣвентъ, 5 Ноемврий 1897 г.

Сѣд. Приставъ: Ив. А. Гърковъ. 2—2

№ 8735

Извѣствамъ, че на 4 Декемврий т. г. ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ г. Плѣвентъ на площада при наметника слѣдующитѣ движими имоти: 1) 33 горни дрѣхи мъжки за дѣтца отъ Европейска материя оцѣнени 8 лева единия катъ

2) 104 панталони мъжки отъ разни материй оц. по 4 лева единитѣ.

3) 24 горни дрѣхи шаячеви мъжки оценени по 4 лева едната.

4) 152 джилетки (елеци) шаечеви мъжки оцѣнени по 2 лева едната джилетка.

5) 24 панталони мъжки отъ разни материй оценени по 4 лева единитѣ.

6) 120 дамски шалове отъ камилска вълна Европейски оцѣнени по 2 лева единия.

7) 64 фанели дамски отъ камилска вълна отъ Европейска фабрика разни цѣтлове и величини оцѣнени по 2 лева едната.

8) 360 метра тирно разни цѣтлове оцѣнено по 1 левъ метара.

9) 40 метра копринено кадифе оцѣнено по 6 лева метара.

Горний имотъ е собственъ на Лазаръ Ангеловъ отъ г. Плѣвентъ продава се по взысканіето на Плѣв. Дружество „НАДЕЖДА“ за 2121 лева лихвитѣ и разноснитѣ по испъл. листъ № 6861 на Плѣв. Окр. Сѣдѣ.

Наддаваніето ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ за всѣки имотъ по отдѣлно. Разглѣжданіето книжата и наддаваніето може да става всѣки прискъственъ день въ канцеларията ми. 1—1

г. Плѣвентъ 25 Ноемврий 1897 год.
П. Сѣдебенъ Приставъ ИВ. А. ГЪРКОВЪ.